

ת"פ 22186/08/20 - מדינת ישראל נגד אחמד ח'ליליה

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 22186-08-20 מדינת ישראל נ' ח'ליליה

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הילה מלול
המאשימה
נגד
אחמד ח'ליליה באמצעות ב"כ עו"ד יפעת
סיל בשם עו"ד גיל משה
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ועבירת הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב").

2. מכתב האישום המתוקן עולה כי במועדים הרלבנטיים לכתב האישום היה הנאשם רוקח בסניפי "סופר פארם" בנתיבות ובשדרות.

כמו כן, במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, היו ברשות הנאשם 3 כרטיסי אשראי הרשומים על שמו, המסתיימים בספרות 8636, 02292 ו-4064, וכן כרטיס אשראי הרשום על שם אשתו, המסתיים בספרות 0667.

במועדים המפורטים בטבלה, במהלך משמרות עבודתו בסניפים האמורים, העביר הנאשם בקופה מוצרים או תרופות שטיבם אינו ידוע, ותמורתם ביצע זיכוי בסכומים המפורטים בטבלה, לכרטיסי האשראי שברשותו וברשות אשתו, כמפורט להלן:

תאריך	כרטיס אשראי	סכום
05/11/17	8638	1484.45 ₪
19/11/17	8638	1235.06 ₪
13/12/17	8638	839.81 ₪
19/12/17	8638	900 ₪
17/01/18	8638	1242.24 ₪
23/01/18	8638	627.60 ₪
17/04/18	8638	506.40 ₪

1222 ₪	2292	13/08/18	8
838.02 ₪	2292	15/08/18	9
1245.90 ₪	2292	27/08/18	10
1163.20 ₪	4064	14/12/17	11
1118.70 ₪	4064	29/11/17	12
1306.82 ₪	4064	01/11/17	13
952.48 ₪	4064	07/11/17	14
545.48 ₪	0667	02/09/18	15
869.65 ₪	0667	16/08/18	16

במעשיו האמורים, השתמש הנאשם בכרטיסי החיוב האמורים במטרה להונות וגנב סכום כסף העולה על 16,000 ₪.

הסדר טיעון

3. ביום 25/04/21 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, ובהסכמת ב"כ הצדדים, הוא הופנה לקבלת תסקיר.

ב"כ המאשימה הצהירה במועד זה כי עמדתה היא להטיל 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשם עתר כי שירות המבחן יבחן אף סוגיית ביטול הרשעתו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר בנאשם בן 33, נשוי, אשר גדל במשפחה נורמטיבית ותומכת, ונעדר עבר פלילי.

הנאשם בעל תואר ראשון ברוקחות, אשר עבד כ-11 שנים, עד למעורבותו בעבירות עליהן נותן היום את הדין, כרוקח ברשת "סופר פארם", ומזה 4 חודשים מנהל עסק למוצרי קוסמטיקה.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה על מעשיו, הבין את חומרתם, והביע בושה ומבוכה על שביצעם. עם זאת, התקשה לבחון לעומק את המניעים הרגשיים והקוגניטיביים שהובילו אותו לבצע את העבירות.

לדברי הנאשם, הרקע לביצוע העבירות היה היקלעותו למצוקה כלכלית ורגשית בעקבות חובות כספיים, ובשל ניסיונו לעמוד בציפיות שלו מעצמו כמי שדואג למשפחתו. שירות המבחן התרשם כי בבסיס ביצוע העבירות עומד הצורך המועצם שלו לשמור על תדמיתו החיצונית המוצלחת והרצון שלא לאכזב את הוריו.

הנאשם הביע רצון לפצות את מעסיקו, ציין כי לאחר חשיפת מעשיו הוא התנצל, ואף הציג מסמכים לפיהם השיב את הכסף אשר גנב.

שירות המבחן ציין כי על אף שהמעשים בוצעו במשך זמן רב והייתה לנאשם האפשרות להפסיקם - הוא בחר שלא לעשות זאת בשל הרווחים שהם סיפקו לו.

שירות המבחן התרשם כי התנהגותו של הנאשם, המתוארת בכתב האישום המתוקן - חריגה, וכי לא קיימים קווים עברייניים מוחצנים באישיותו ובדרך ניהול חייו, וכן התרשם מסיכון נמוך להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.

הנאשם ציין כי הרשעתו בדין עלולה לפגוע בתעסוקתו, שכן רישיון העסקתו כרוקח מצריכה תעודת יושר. כמו כן, שיתף בחשש מפגיעה מדימויו האישי, המשפחתי והחברתי מעצם תיוגו כעובר חוק. עוד ציין כי בעקבות מעורבותו בעבירות הנדונות - רישיון העסקתו כרוקח הוקפא מחודש ינואר ועד למתן גזר הדין בעניינו. על אף האמור, הנאשם לא הציג בפני שירות המבחן מסמכים לתמיכה בטענותיו בגין פגיעה בתעסוקתו בהווה או בעתיד.

בשל היעדר מוטיבציה מצד הנאשם לבחון אפשרות לשינוי וקבלת סיוע טיפולי והכחשת קיום דפוסי התנהגות בעייתיים - נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו.

באשר לסוגיית ביטול ההרשעה - ציין שירות המבחן כי קיימת התלבטות, שכן מחד גיסא מדובר בעבירות חמורות וממושכות, ולא הוצגו מסמכים המעידים על פגיעה בתעסוקה, ומאידך גיסא - מדובר בנאשם שזו מעורבותו היחידה בפלילים, שהתרחשה לפני כ-3 שנים, בעל תפקוד תקין, אשר מאבחנו עולה כי קיימת מסוכנות נמוכה לביצוע עבירות נוספות בעתיד. משכך, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה לעניין זה.

שירות המבחן המליץ על הטלת התחייבות כספית גבוהה, לצד הטלת 500 שעות של"צ ופיצוי.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין מאסר קצר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בטיעוניה הפנתה לכך שהנאשם ביצע את העבירות במסגרת עבודתו כרוקח, לתכנון המוקדם, ולכך שהעבירות בוצעו במשך כשנה. עוד הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות.

לטענת ב"כ המאשימה, על אף שהתסקיר בעניינו של הנאשם חיובי בעיקרו - לא די בהיות הנאשם נורמטיבי, ובהיעדר תובנה באשר למניעיו ובהיעדר רצון להשתלב בהליך טיפולי - אין להסתפק בהמלצת שירות המבחן.

באשר לשאלת הרשעתו - בשים לב לחומרת העבירות ונסיבות ביצוען, בהיעדר מסמכים המעידים על פגיעה משמעותית, עתידית או קיימת בתעסוקתו, ובהיעדר המלצה לעניין זה מטעם שירות המבחן - הנאשם לא עומד בקריטריונים לאי

הרשעה. כמו כן, טענה כי במקרה זה קיים אף הצורך בהרתעת הרבים.

לאור המפורט, ובשים לב להסדר בין הצדדים, עתרה ב"כ המאשימה לענישה ברף התחתון של המתחם - להטלת 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה, וקנס משמעותי - וזאת מאחר והמניע לעבירה היה מניע כלכלי.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה כתמיכה בעתירתה.

6. ב"כ הנאשם עתר להימנע מהרשעת הנאשם, ולאמץ המלצת תסקיר שירות המבחן לעניין העונש.

ב"כ הנאשם הפנה לפגיעה שנגרמה לנאשם כתוצאה מביצוע העבירות עד כה, אשר כוללת את העובדה כי פוטר מעבודתו, חתם על מסמך לווייתור על הזכויות שנצברו עבורו במסגרת העבודה (בסך 30,000 ₪), ומעברים בין עבודות שונות עד שפתח עסק עצמאי, באמצעות הלוואות של בני משפחה, אשר משמש כחנות קוסמטיקה בלבד ולא כבית מרקחת מאחר ורישיונו הותלה עד לסיום ההליכים כנגדו.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לעולה מתסקיר שירות המבחן לפיו לקח אחריות מהרגע הראשון, הבין את חומרת מעשיו והביע חרטה של ממש. כמו כן, הפנה לכך שמעשיו נבעו ממצוקה כלכלית ולא בשל דפוסים עברייניים, ולסיכון הנמוך לביצוע עבירות נוספות ממנו התרשם שירות המבחן.

ב"כ הנאשם הגיש מסמכים לתמיכה בטיעוניו אלה, וכן הפנה לפסיקה ממנה סבור כי יש ללמוד שניתן להימנע מהרשעת הנאשם. כמו כן, טען כי אין ללמוד מהפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה מאחר ובניגוד לאותה פסיקה, נאשם זה נעדר עבר פלילי.

7. במועד זה הביע הנאשם צער על מעשיו ותאר את הרקע לביצוע המעשים, שהוא כלכלי. כמן כן, תאר את הפגיעה שנגרמה לו בשל מעשיו, כמפורט לעיל, מפיטוריו ועד להשהיית רישיונו הזמנית ופתיחת העסק הנוכחי. עוד תאר את מצבו הכלכלי המורכב וביקש להימנע מהרשעתו על מנת שיוכל לשוב ולעסוק כרוקח.

דין והכרעה

8. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שבית המשפט לא מצא מקום לסטות מהמתחם.

9. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי במקרה דנן יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד שכן מדובר באירוע אחד.

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרונות ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין הם הפגיעה בקניין, כמו גם הפגיעה בחיי השוק הסדירים והשימושים הנעשים בכרטיסי אשראי, וכן פגיעה באמון אשר ניתן על ידי מעסיקים במועסקים על ידם.

12. לאור כמות הזיכויים אשר ביצע הנאשם שלא כדין לכרטיסים שברשותו, התמשכותם על פני תקופה של 11 חודשים, כמו גם שווים הכלכלי והתכנון שקדם לביצוע העבירות, תוך שימוש בהרשאות תפקידו לצורך ביצוע העבירות - אני קובעת כי הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף הבינוני-גבוה.

13. על חומרת עבירת הגניבה בנסיבות ביצועה נכתב רבות, ובע"פ (ת"א) 72220/04 מדינת ישראל נגד כהנים (24/04/06) נקבע כי: "אפשר וצריך לדרוש ממעסיק שינקוט אמצעי הגנה מרביים כדי לשמור על רכוש, כנגד גנבים "מן החוץ" - אך קשה אם לא בלתי אפשרי, להתגונן מראש כנגד עובד "מבפנים", שבתוקף תפקידו ומכוח האמון שהמעביד רוחש לו - יש לו גישה טבעית לרכושו של המעביד. על כן, מתחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה".

14. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 765/14 אחרינו נגד מדינת ישראל (13/03/14) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע 11 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה, וזאת לאחר שבמשך כשנתיים ביצע 11 עסקאות בשווי של 4,000 ₪ בשני התקני דלקן של לקוחותיו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון קבע כי בעניינו של הנאשם נשקלו בערכאות הקודמות כלל השיקולים הרלוונטיים, ובכלל זה שיקול השיקום אשר הוביל להטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ולא מאחורי סורג ובריח. עוד צוין כי "קשה להתעלם מכך שהעסק עצמו שימש כמכשיר לביצוע העבירות".

ב. ברע"פ 5212/13 אדינה נגד מדינת ישראל (29/08/13) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע 2 עבירות של גניבת כרטיס חיוב, 2 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, ו-2 עבירות של קבלת דבר במרמה. בית משפט השלום הטיל על הנאשמת, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדה, חלקו במצטבר, כך שבסך הכל נקבע כי תרצה 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לא קיימת הצדקה להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

ג. ברע"פ 3153/10 שבתשילי נגד מדינת ישראל (29/04/10) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם.

בית משפט השלום הטיל על נאשם שגנב ממעבדו, ב-3 הזדמנויות שונות, תכשיטי זהב בשווי כולל של 2,000 דולרים לערך - 7 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את טענת המאשימה לפיה בית משפט השלום לא נתן משקל לנסיבות המחמירות של האירוע אשר כללו את הפגיעה באמון המעבד, הקושי להתגונן מפני הגניבה במקרים מסוג זה, הקלות שבגניבה, אופי הנכסים הגנובים, ואת החזרתיות שבמעשים - והטיל על הנאשם אף 8 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי הבהיר כי בקביעתו זו הוא לא ממצה את הדין עם הנאשם הן מאחר וזו אינה דרכה של ערכאת ערעור והן בשל מצבו הכלכלי של הנאשם, ובשים לב לכך שעברו הפלילי איננו מכביד. בית המשפט העליון קבע כי אכן קיימת חומרה רבה בנסיבות ביצוע המעשים, וכי דווקא פסיקתו של בית משפט השלום היא אשר חורגת ממתחם העונש ההולם.

ד. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 6412-09-20 בוחניק נגד מדינת ישראל (11/11/21) דחה בית המשפט את ערעורו של נאשם, אשר הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירות הונאה בכרטיס חיוב והתחזות לאדם אחר. זאת לאחר שהנאשם, אשר במסגרת עבודתו היה בעל גישה למאגר שהכיל מספרי כרטיסי אשראי של תושבים זרים, השתמש במספריהם של 6 כרטיסי חיוב שונים מתוך המאגר וביצע באמצעותם 9 הזמנות מספקים שונים בשווי כולל של 36,352 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-19 חודשי מאסר בפועל, ולאחר שהתחשב, בין היתר, בהיעדר עבר פלילי ובהליך טיפולי שעבר הנאשם - הטיל עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קבע כי המתחם שנקבע על ידי בית משפט השלום נוטה במידת מה לקולה ובוודאי שאינו חמור מהראוי. כמו כן, קבע כי ההקלה שניתנה לנאשם בגזר דינו משקפת כראוי את כלל השיקולים לקולה בעניינו, ואין מקום להקלה נוספת בעניינו.

ה. בעפ"פ (נצ') 1132/07 אבו חמיס נגד מדינת ישראל (24/06/15), נדחה ערעורו של נאשם אשר בית משפט השלום הטיל עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות בגין עבירת הונאה בכרטיס חיוב, וזאת לאחר שעשה שימוש של כ-3,000 ₪ בכרטיס האשראי השייך למתלוננת. בית המשפט המחוזי דחה כאמור את ערעורו של הנאשם וקבע כי לאור הרשעה קודמת בעבירות דומות - לא רק שהעונש אשר הוטל עליו איננו חמור אלא הוא אף מקל.

ו. בעפ"ג (מרכז) 34485-06-14 פבלוביץ נגד מדינת ישראל (21/09/14), נדחה ערעורו של נאשם אשר בית משפט השלום הטיל עליו, בין היתר, 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בגין ביצוע עבירות הונאה בכרטיס חיוב, שימוש בכרטיס חיוב מזויף, קבלת דבר במרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה. זאת לאחר שבמספר הזדמנויות נכנס לחנויות ורכש טובין באמצעות כרטיסי אשראי מזויפים בהיקף כולל של 11,445 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי לא היה מקום לחרוג מהמתחם לקולה, וזאת על אף הבעת נכונות מצד הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, וכי אין מקום להתערבות ערכאת הערעור.

ז. בעפ"ג (מרכז) 12105-01-13 מסיקה נגד מדינת ישראל (25/11/12) דחה בית המשפט המחוזי ערעור על עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים שהוטל על נאשם, נעדר עבר, בגין 8 אישומים של גניבה ושימוש בכרטיסי חיוב שהתפרשו על פני כשנה.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (**סעיף 40 יג**) מצאתי כי **מתחם העונש ההולם** בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד ל-20 חודשי מאסר בפועל.

שאלות ההרשעה והסטייה ממתחם העונש ההולם

16. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה היא חריגה המוצדקת רק במקרים נדירים, בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לשיקום הנאשם מההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחרף, לבין חומרת העבירה, אשר ניתן להימנע מהרשעת מבצעה מבלי שהדבר יפגע בשיקולי הענישה, באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

בית המשפט העליון קבע מספר שיקולים מנחים בעניין זה ובהם עברו הפלילי של הנאשם, חומרת העבירה, מידת הפגיעה בקורבנות העבירה, הערכת סיכון, דפוסיו של הנאשם, יחסו של הנאשם לעבירה, השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם ועוד. (ראו לעניין זה ע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל, פד"י נ"ב (3), 337 וע"פ 43351-08-14 אלמיו נגד מדינת ישראל (24/11/14)).

במקרה המונח לפני שוכנעתי כי בעניינו של הנאשם לא ניתן להימנע מהרשעה, ואנמק.

17. העבירה ונסיבות ביצועה -

אין ספק כי עבירת הגניבה ועבירת ההונאה בכרטיס חיוב, בנסיבות המתוארות - חמורות ביותר. וזאת הן בשל כמות מעשי הגניבה וההונאה, הן בשל הימשכותם על פני כ-11 חודשים, הן בשל סכומי הכסף הגבוהים אשר נגנבו, והן בשל העובדה כי נעשו תוך ניצול האמון שניתן בנאשם על ידי מעבידו ובעת שממלא תפקידו כרוקח, וזאת כפי שפורט לעיל.

כשאלה פני הדברים, סבורני כי סוג העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין, בנסיבות ביצוען, כמפורט, יאפשרו אי הרשעת המבצע אותן רק במקרים חריגים ביותר בהם יוכח נזק משמעותי ביותר וחרג עד מאוד, אם בכלל.

18. ברע"פ 9118/12 פריגין נגד מדינת ישראל (03/01/13) נקבע כי בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, עליו להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי, ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד.

כמפורט לעיל, שירות המבחן נמנע ממתן המלצה לעניין סוגיית ההרשעה, וזאת בשים לב לחומרת העבירות והימשכותן, העדר הליך טיפול משמעותי ולאי הצגת מסמכים המעידים על פגיעה בתעסוקה מחד גיסא, אל מול העובדה שמדובר במעורבות יחידה בפלילים של נאשם אשר תפקודו הוגדר כתקין ונמצא כי קיימת מסוכנות נמוכה לביצוע עבירות נוספות בעתיד.

במועד הדיון הציג ב"כ הנאשם את החלטת ועדת המשמעת מיום 12/09/21, לפיה הוחלט להתלות את רישיונו של הנאשם למשך 6 חודשים (נ/2). יובהר כי במסמך זה לא צוין האם תהיה השלכה כלשהי להרשעת הנאשם בדין אם לאו.

19. סעיף 3(א) לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], תשמ"א-1981 (להלן: "פקודת הרוקחים") קובע, בין היתר, כי: "המבקש רשיון לעסוק ברוקחות ... ויביא ראיות המניחות את הדעת בדבר זהותו, אופיו הטוב, היותו מסוגל לעסוק ברוקחות ובעל הכשירויות שנקבעו".

קרי, לא קיימת דרישה ברורה הנוגעת להעדר עבר פלילי.

כמו כן, **סעיף 56טז לפקודת הרוקחים** קובע כי לוועדת משמעת שמצאה שנקבל עבר עבירת משמעת, כגון שהורשע בפסק דין סופי בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק במקצוע או בעבירה כאמור שיש לה השלכה על עיסוקו - רשאית לנקוט כנגדו באחד או יותר מאמצעים הבאים:

"(1) התראה;

(2) נזיפה;

(3) קנס בסכום שלא יעלה על הסכום כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בפקודה זו - חוק העונשין);

(4) התליית הרישיון או קביעת תנאים והגבלות שיחולו עליו, ובכלל זה חיובו לעבוד בפיקוח רוקח אחראי או הטלת מגבלות על ביצוע פעולות מסוימות בתחום עיסוקו, והכול עד להשתתפות בתכנית הכשרה או בהשתלמות מקצועית כפי שתקבע ועדת המשמעת ולתקופה שלא תעלה על שנה;

(5) ביטול רישיון או רישום כעוזר רוקח או התלייתם לתקופה קצובה שלא תעלה על חמש שנים;

(6) קביעת תנאים והגבלות שיחולו עליו, ובכלל זה חיובו לעבוד בפיקוח רוקח אחראי או הטלת מגבלות על ביצוע פעולות מסוימות בתחום עיסוקו, והכול כפי שתקבע ועדת המשמעת ולתקופה שלא תעלה על שלוש שנים".

עם זאת אף הובהר בסעיף 56כב(א) לפקודת הרוקחים כי: **"ענישה או זיכוי בהליכים פליליים אינם מונעים נקיטת הליכים על פי חוק זה נגד בעל מקצוע בשל אותו מעשה או מחדל..."**.

מהמפורט עולה כי הרשעת הנאשם בדין לא תוביל בהכרח לפגיעה קונקרטית בהעסקתו, ואף אי הרשעתו לא תוביל בהכרח לאי נקיטת פעולה כזו או אחרת כנגדו, כמפורט לעיל. קרי, לוועדת המשמעת נתון שיקול הדעת באשר לעתידו המקצועי של הנאשם כרוקח, כמפורט בסעיף 56טז לפקודת הרוקחים.

מעבר לנדרש אציין כי מאחר והנאשם ביצע את העבירות עליהן נותן את הדין במסגרת משמרות עבודתו כרוקח בסניפי "סופר פארם", פעם אחר פעם, במשך כ-11 חודשים - הטענה כי הרשעתו בדין תפגע באפשרות עיסוקו באותו התחום ממש, איננה דומה לבעל מקצוע דומה, אשר ביצע עבירה המנותקת מתחום עיסוקו. משכך טוב וראוי שועדת משמעת

מקצועית תבחן עניין זה לעומק ותשקול כלל השיקולים בעניינו של הנאשם וזאת לאחר גזירת דינו של הנאשם.

בשולי הדברים עוד יוער כי באשר לעסק הנוכחי שבבעלות הנאשם יש להבהיר כי בהתאם לסעיף **10(א) לפקודת הרוקחים**, לא קיימת מניעה כי הנאשם יעסיק רוקח אחראי אשר ינהל מקצועית את בית המרקחת ובכך ימלא אף ייעוד זה של עסקו.

20. לאור המפורט, בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, חומרת העבירות בנסיבות ביצוען, העדר הליך טיפול משמעותי והמלצה של שירות המבחן לצד היעדר ראיה ברורה באשר לפגיעה קונקרטית משמעותית בעתידו של הנאשם - שוכנעתי כי במקרה זה לא קיימים שיקולים המצדיקים אי הרשעת הנאשם.

21. עם זאת, במקרה דנן שוכנעתי כי קיימים שיקולים המצדיקים **סטייה מהמתחם** לקולה, ואנמק.

כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, **מנ/1, מנ/2** ומטיעוני ב"כ הנאשם והנאשם עצמו, במקרה המונח לפניי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר תפקודו תקין, ושעל אף שהתקשה לבחון לעומק את המניעים לביצוע מעשיו - לקח עליהם אחריות, הביע חרטה, בושה ומבוכה על שביצעם והבין את חומרתם.

עוד עולה כי הנאשם השיב לבסוף למעסיק את הכספים שגנב, ואף נפגע כלכלית מביצוע העבירות בעצם פיטוריו וקשייו למצוא עבודה בתחום זה לאחר מכן - ועד להתליית רישונו למשך 6 חודשים.

לאור המפורט לעיל, באיזון בין השיקולים השונים, בשים לב להערכת המסוכנות הנמוכה, אך אף בשים לב לעובדה כי בהיעדר מוטיבציה מצד הנאשם הוא לא שולב בכל הליך טיפולי, ובהתחשב בנסיבות ביצוען החמורות של העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין - שוכנעתי כי לא ניתן להסתפק בהמלצת שירות המבחן, אך כי ניתן להסתפק בהטלת מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

22. למעלה מן הצורך אציין את הידוע כי **"שיקולי שירות המבחן אינם בהכרח דומים לשיקולי בית המשפט, וזאת מאחר שהפריזמה בהמתבונן שירות המבחן מתייחסת לנאשם בלבד. קצין המבחן אינו בוחן כלל את היבט ההרתעה, והוא אף אינו מופקד על הראייה הכוללת של שיקוליה הרשעה או אי-הרשעה"**.

[ראו: ע"פ 71512/04 להט נגד מדינת ישראל (22/06/06)].

23. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. חודש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב במשרדי הממונה בבאר שבע ביום 14/10/21 בשעה 08:00.

עמוד 9

מובהר כי ככל שלא יעמוד בתנאים, ירוצה המאסר מאחורי סורג וברית.

2. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור שוב עבירה לפי חוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019 ו/או עבירה לפי סימן א' לפרק י"א לחוק העונשין.

3. התחייבות כספית בסך 5,000 ש"ח להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירה לפי חוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019 ו/או עבירה לפי סימן א' לפרק י"א לחוק העונשין.

על אף שמדובר בעבירות אשר ביסודן מניע כלכלי, אני סבורה כי במקרה זה ניתן להימנע מהטלת קנס ולהסתפק בהטלת התחייבות משמעותית, וזאת לאור מצבו הכלכלי של הנאשם, כפי שהוצג, והעובדה כי השיב את הסכום שנגנב למעסיק, כפי שעולה מנ/1.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, א' חשוון תשפ"ב, 07 אוקטובר 2021, בנוכחות הצדדים.